

Vilná argoniánská služebná

Kniha 2

Crassius Curio

AKT VII, SCÉNA II, POKRAČOVÁNÍ

Zdvihající-ocásek

Jejdanánku, to je ale bochník! Jak by se jen mohl vejít do mojí pece?

Crantius Colto

Tenhle bochník ještě není zralý na upečení, moje milá. Musí ještě nakynout.

Zdvihající-ocásek

Kéž by se to dalo nějak uspíšit. Jak by se mi něco takového mohlo povést?

Crantius Colto

Ach, ty moje hloupá malá argoniánská služtičko, musíš použít ruce.

Zdvihající-ocásek

Mám snad tvůj bochník začít hníst? Tady?

Crantius Colto

Samozřejmě.

Zdvihající-ocásek

Ale co když mě u toho chytí má paní? Tvůj bochník měl uspokojit její choutky.

Crantius Colto

Nedělej si starosti, kvítečku. Touhy tvojí paní uspokojím později.

Zdvihající-ocásek

No dobrá, ale obávám se, že moje pec ještě není dost žhavá. Mohlo by to trvat celé hodiny!

Crantius Colto

Máme spoustu času, zlatíčko. Spoustu času.

KONEC AKTU VII, SCÉNY II